

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У
БЕОГРАДУ
Гж 5426/23
12.1.2024. године.
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Живковић, председника већа, Миленије Петричевић и Маје Чогурић чланова већа, у већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бојана Павловић Сарих, адвокат из Гроцке, Булевар ослобођења 56, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зона Апостоловић из Новог Београда, Цона Кенедија 61/19 и ВВ из ..., чији је пуномоћник Биљана Јанковић, адвокат из Београда, Радована Симића Циге 40, ради предаје у посед и чинидбе, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 4042/22 од 19.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 12.1.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П 4042/22 од 19.04.2023. године у делу става другог изреке којим је одбијен тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе туженог ВВ из ... да поруши потпорни зид према кући тужиоца, који се налази делом на к.п.... и делом на к.п.број ... у дужини од 7, 26 + 3,92 м, све КО ...

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П 4042/22 од 19.04.2023. године у ставу првом изреке, тако што се усваја тужбени захтев, па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени ББ из ..., да тужиоцу АА из ..., преда у посед део кат.парцеле број ... – њива ... од 89 м² КО ... и то део у површини од 60 м² у следећим мерама и границама: од тачке А на граници к.п.број ... и ... (према ул....) у правцу североистока у дужини 13,67 м до тачке Б, затим границом са к.п.број ... у правцу југоистока до четворомеђе к.п...., ..., ..., ... у дужини од 4,65 м, затим у правцу југозапада границом са к.п... у дужини од 13,88 м до четворомеђе к.п.број ..., ..., ... и ..., затим границом са к.п... у правцу северозапада у дужини од 4,08 м, где се завршава у почетној тачки А, као и да са к.п... КО ... измести постојећу септичку јаму, те да омогући тужиоцу несметано коришћење описаног дела к.п.... КО ..., у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Другог основног суда у Београду П 4042/22 од 19.04.2023. године у преосталом делу става другог изреке, тако што се усваја тужбени захтев, па се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени ВВ да тужиоцу АА, преда у посед к.п.број ... – њива

... од 19 м2 КО ... и да поруши металну ограду на бетонском парапету, која се налази на граници између к.п.број ... са једне стране и к.п.број ... и делом са к.п.број ... са друге стране, све уписано у КО ..., у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Другог основног суда у Београду П 4042/22 од 19.04.2023. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени ББ и ВВ да солидарно исплате тужиоцу АА, на име трошкова целог парничног поступка, износ од 252.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде, па до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом извршења.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражено да суд обавезе туженог ББ из ... да му преда у посед део кат.парцеле број ... – њива ... од 89 м2 КО ... и то део у површини од 60 м2 у следећим мерама и границама: од тачке А на граници к.п.број ... и ... (према ул....) у правцу североистока у дужини 13,67 м до тачке Б, затим границом са к.п.број ... у правцу југоистока до четворомеђе к.п...., ..., ..., ... у дужини од 4,65 метара, затим у правцу југозапада границом са к.п... у дужини од 13,88 метара до четворомеђе к.п.број ..., ..., ... и ..., затим границом са к.п... у правцу северозапада у дужини од 4,08 метара, где се завршава у почетној тачки А, као и да са к.п... КО ... измести постојећу септичку јаму, те да омогући тужиоцу несметано коришћење описаног дела к.п... КО ... Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог ВВ из...да му преда у посед к.п.број ... – њива ... од 19 м2 КО ... и поруши металну ограду на бетонском парапету, која се налази на граници између к.п.број ... са једне стране и к.п.број ... и делом са к.п.број ... са друге стране, све уписано у КО ..., као и потпорни зид према кући тужиоца, који се налази делом на к.п... и делом на к.п.број ... у дужини од 7,26 + 3,92 метара све КО ... Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да друготуженом ВВ на име трошкова спора исплати износ од 100.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде, па до исплате.

Против наведене пресуде тужилац је благовремено изјавио жалбу побијајући је из свих разлога прописаних чланом 373. став 1. Закона о парничном поступку. Жалбене разлоге је образложио и жалбени предлог изнео. Трошкове другостепеног поступка опредељено тражио.

Тужени ВВ је благовремено одговорио на жалбу тужиоца.

Испитујући првостепену пресуду у смислу одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/11, са свим каснијим изменама и допунама), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужиоца делимично основана.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је по основу уговора о купопродаји закљученог и овереног 19.06.2013. године пред Другим основним судом у

Београду, Ов број 3226/13 од ГГ за купопродајну цену од 590.000,00 динара, купио у виђеном стању непокретности, међу којима су и к.п.број ... у површини од 89 м² њива ..., к.п.број ... у површини од 19 м² њива ... Тужилац се 2013. године, на основу уговора о купопродаји уписао у земљишним књигама као власник, а док је фактички к.п... њива ... у површини од 19 м² на којој је и бетонска ограда са бетонским стубовима, била у поседу и државини туженог ВВ, а део к.п... њива ... у површини од 60 м² у фактичкој државини туженог ББ на којој је изграђена септичка јама, у време када су и сви остали градили септичке јаме у овом делу ... 1996. године, а где је била и септичка јама правног претходника туженог ББ коју је он реконструисао у вредности од 1.000 ДЕМ. Тужени ББ и ВВ су у државини предметних катастарских парцела, као и са стањем на њима и то ВВ од 1987. године, који је на тој парцели изградио бетонски зид и ограду у складу са уверењем број 952-358/87 и Условима број 350-313/87, а тужени ББ је на делу кат.парцеле ... у површини од 60 м² који је користио у овом делу преко својих правних претходника још од 1987. године направио септичку јаму на истом месту где је била и раније септичка јама, као и бунар који данас није у функцији, а који је изграђен од стране правних претходника ББ. На основу налаза и мишљења судског вештака геодетске струке Величка Јевтића, од 2.10.2019. године, идентификоване су катастарске парцеле и утврђено је да тужени ББ у свом поседу држи део КП ...КО .... од тачке А на граници к.п. ... и ... (према улици ...) у правцу североистока у дужини 13,67 м до тачке Б, затим границом са к.п.број ... у правцу југоистока до четворомеђе к.п..., ..., ..., у дужини од 4,65 метара, затим у правцу југозапада границом са к.п... у дужини од 13,88 метара до четворомеђе к.п.број ..., ..., ... и ..., затим границом са к.п... у правцу северозапада у дужини од 4,08 метара, где се завршава у почетној тачки А, све у површини од 60 м², и да на овом делу парцеле тужени има септичку јаму и бунар који није у функцији. Тужени ВВ је у поседу и држи целу к.п.број ... КО..., у површини од 19 м², да се на граници између к.п.број ... и к.п.број ... налази метална ограда на бетонском парапету, док потпорни зид према кући тужиоца и целом површином пада на к.п... и делом на к.п...

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је применом одредби чл. 28. став 4, 30. став 2. и 42. став 1. Закона о основама својинскоправних односа-ЗОСПО, оценио као неоснован тужбени захтев за предају кат. Парц. Бр ... у површини од 60м² и кат.парц. ... од 19м². Суд је закључио да су тужени савесни држаоци предметних парцела и то тужени ББ дела парцеле к.п. ... преко својих правних претходника који су имали савесну државину још од 1977. године до данас, а тужени ВВ савестан држалац к.п..., у површини од 19 м² још од 1987. године, те да су одржајем стекли право својине на предметним катастарским парцелама, у чијој су државини, иако нису уписани у јавне књиге. Суд је оценио као неоснован и тужбени захтев за уклањање септичке јаме, сматрајући да је тужени ББ исту градио 1996. године као савестан држалац, те да нису испуњени услови из члана 42. став 1. ЗОСПО. По оцени суда, полазећи од чињенице да је тужени ВВ савестан држалац к.п. ..., неоснован је и тужбени захтев за рушење металне ограде на бетонском парапету која се налази на граници између к.п... и к.п..., с обзиром на то да је иста постављена у складу са уверењем од 14. октобра 1987. године и условима број 350-313/87, док у односу на тужбени захтев за уклањање потпорног зида који се налази према кући тужиоца и делом на к.п..., а делом на к.п..., по оцени суда тужени ВВ није пасивно легитимисан, будући да је к.п... у поседу првобитно тужене ДД у односу на коју је тужба повучена, као и због чињенице да потпорни зид није градио тужени ВВ, већ правни претходник

тужиоца ГГ.

Наведено чињенично стање утврђено је потпуно и поуздано и оно недвосмислено произлази из доказа у списима које је првостепени суд правилно оценио у смислу члана 8. ЗПП. Тужилац у жалби није истицао нове чињенице нити предлагао нове доказе у смислу члана 372. став 1. ЗПП.

Неосновано се жалбом оспорава правилност пресуде у делу става другог изреке којим је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог ВВ да поруши потпорни зид према кући тужиоца, који се налази делом на к.п... и делом на к.п.број ... у дужини од 7,26 + 3,92 м, све КО ... Суд је код утврђене чињенице да потпорни зид није градио тужени, већ правни претходник тужиоца ГГ, правилно закључио да тужени ВВ није пасивно легитимисан за уклањање потпорног зида. Супротно жалбеним наводима, првостепени суд није учинио битну повреду парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, доношењем наведене одлуке.

Приликом одлучивања о основаности жалбе, односно законитости и правилности побијане одлуке у наведеном делу, другостепени суд је ценио и остале жалбене наводе тужиоца, али их није посебно образлагао сагласно одредби члана 396. став 1. ЗПП, с обзиром на то да не могу довести до другачије одлуке о жалби.

На основу изложеног, Апелациони суд у Београду је на основу члана 390. ЗПП, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду у делу става другог изреке, одлучујући као у ставу првом изреке ове пресуде.

Међутим, у преосталом делу одлука првостепеног суда се не може прихватити као правилна. Основано се у жалби тужиоца указује да првостепени суд приликом њеног доношења на утврђено чињенично стање није правилно применио материјално право.

Наиме, првостепени суд је одбио тужбени захтев тужиоца, закључујући да тужени имају јачи правни основ на државину заузетих делова тужиоцеве парцеле него што га има тужилац, односно да су путем одржаја стекли право својине на предметним парцелама. Првостепени суд је сматрао да се као претходно питање у овом поступку поставља питање власништва на непокретности, при чему тужени нису истакли захтев за утврђење права својине. Супротно погрешном закључку првостепеног суда, тужиоцев захтев у овој парници почива на околностима које произлазе из прочитаних писаних доказа. Наиме, тужилац је на основу купопродајног уговора 19.06.2013. године, закљученим са ГГ, стекао право својине на предметним парцелама и уписан је као власник у лист непокретности бр.... КО ..., при чему је из налаза судског вештака несумњиво утврђено да су тужени извршили заузеће предметних парцела у границама и површини како је опредељено тужбеним захтевом. Исто тако, према садржини правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду од 30.11.2012.године, управо је правни претходник тужиоца ГГ, по истом основу, одржајем, стекао право својине на истим тим парцелама. Стога би заузети став и закључак суда да су тужени путем одржаја стекли својину, водио ка ситуацији да је више лица имало државину на предметним парцелама у периоду од 20 година.

Притом, првостепени суд није дао правни значај садржини решења Општине Гроцка од 23.09.2004. године, којим је тек 2004.године успостављен режим својине који је био пре ступања на снагу Одлуке о одређивању тог земљишта као градског грађевинског земљишта за насеља Калуђерица и Лештане општине Гроцка, као и садржини решења Дн 27510/04 Другог општинског суда од 20.12.2004. године о отпису из државне својине. Чињеница у ком режиму су наведене парцеле је од утицаја да стицање права својине на основу одржаја. Наиме, у складу са тада важећим прописима, стицање права својине одржајем било је могуће само на земљишту у приватној својини – до његовог преласка у друштвену својину, а на земљишту у друштвеној својини тек почев од 04.07.1996. године када је престала законска забрана („Службени гласник СРС“, бр.29/96) из члана 29. Закона за стицање права својине одржајем на ствари у друштвеној својини, при чему је тужба у овој правној ствари поднета дана 30.09.2013. године.

Осим тога, када би се на одлуку о тужбеном захтеву примењивале одредбе члана 41. ЗОСПО, којима је уређена ситуација у којој се два лица сматарају претпостављеним власницима исте ствари, тужбени захтев би и тад био основан. Одредбама наведеног члана прописано је да лице које је прибавило индивидуално одређену ствар по правном основу и на законит начин, а није знало и није могло знати да није постало власник (претпостављени власник), има право да захтева њен повраћај и од савесног држаоца код кога се та ствар налази без правног основа или по слабијем правном основу (став 1). При томе, када се два лица сматрају претпостављеним власницима исте ствари, јачи правни основ има лице које је ствар стекло теретно у односу на лице које је ствар стекло бестеретно, а ако су правни основи ових лица исте јачине, првенство има лице код кога се ствар налази (став 2), при чему право на подношење тужбе из става 1. овог члана не застарева (став 3). У конкретном случају, тужилац је савестан и на основу теретног правног посла стекао је предметне непокретности, при чему је и уписан као власник тих непокретности. Међутим, тужилац, који је власник непокретности је фактички лишен права својине са свим атрибутима из члана 3. ЗОСПО, који прописује да власник има право да своју ствар држи, да је користи и да њоме располаже у границама одређеним законом, (став 1), и да је свако дужан да се уздржава од повреде права својине другог лица (став 2).

Из наведених разлога, по оцени Апелационог суда у Београду, тужилац основано тражи да му тужени предају заузете делове кат. парцела, и у том смислу, из истих разлога су основани и захтеви тужиоца да тужени ББ измести постојећу септичку јаму, односно да тужени ВВ поруши металну ограду на бетонском парапету, због чега је применом одредбе члана 394. тачка 4. ЗПП, преиначио првостепену пресуду, и донео одлуку као у ставовима другом и трећем изреке.

Будући да је ожалбена пресуда преиначена, о трошковима поступка одлучено је на основу члана 165. став 2. ЗПП. Имајући у виду исход спора и постигнути успех странака, те одредбе чл. 153. и 154. ЗПП сходно којима је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а суд приликом одлучивања који ће се трошкови странци накнадити узима у обзир само оне који су били нужни и потребни ради вођења парнице, Апелациони суд у Београду је обавезао тужене да солидарно тужиоцу на име трошкова целог поступка исплате износ од 252.000,00 динара, Наведени износ обухвата накнаду за састав тужбе и три образложена поднеска

од 13.6.2014. године, 22.10.2019.године и 5.10.2020.године износ од по 11.250,00 динара, за заступање од стране пуномоћника адвоката на 8 одржаних рочишта у износу од по 10.500,00 динара, за приступ на 7 неодржаних рочишта у износу од по 6.000,00 динара, за приступ на увиђај 28.4.2017.године износ од 10.500,00 динара, трошкове вештачења у износу од 25.000,00 динара, за састав две жалбе од 12.8.2021. године и 24.8.2023.године у износу од по 18.000,00 динара, као и за трошкове судских такси за тужбу, за првостепену пресуду, за две жалбе и за одлуку по жалби у износу од по 1.900,00 динара, који износ је досуђен према означеној вредности предмета спора од 10.000,00 динара, а све одмерено према Таксеној и Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката важећим у време доношења одлуке. Тужиоцу је на досуђени износ трошкова поступка досуђена и законска затезна камата почев од извршности до исплате у смислу члана 277. став 1. и члана 324. Закона о облигационим односима.

На основу изнетог, применом члана 401. тачка 3. ЗПП у вези са чланом 165. став 2. ЗПП, донета је одлука као у ставу четвртом изреке.

**Председник већа-судија,
Снежана Живковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић